

Den næste sag på dagsordenen var:

3) *Forespørgsel nr. 24:*

Forespørgsel til arbejdsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om regeringens planer om yderligere nedskæringer for de arbejdsledige?«

Af Kaj Poulsen (S) og Lilli Gyldenkilde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 28/1 86. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/1 86).

Begrundelse

Jytte Andersen (S):

På forespørgernes vegne vil jeg gerne byde den nye arbejdsminister velkommen tilbage til det politiske arbejde. Vi tager regeringens valg af ny arbejdsminister som et udtryk for, at regeringen har indset, at arbejdsmarkedspolitikken ligger i grus, og vi har en forhåbning om, at den nye minister er modtagelig for sund fornuft og gode ideer. Vi vil sørge for, at regeringens politik, i det omfang den såvel rammer den enkelte lønmodtager eller efterlønsmodtager som undergraver et velfungerende arbejdsmarked, vil møde sej og indædt modstand her i tinget. Men velkommen til arbejdet. Vi håber på et godt samarbejde.

Et moderne samfund vurderes bl.a. på, hvor meget det sikrer de grupper, der er ringe stillet i samfundet, herunder de arbejdsløse. Regeringen har gennem tre år med sin arbejdsmarkedspolitik vist, at den ikke føler et socialt ansvar over for denne samfundsgruppe. Den ene forringelse er fulgt efter den anden. Siden 1982 har dagpengene været fastfrosset, regeringen besluttede en udvidet brug af dimittendsatsen, A-kasserne er pålagt administrative stramninger, som betyder større tilbageholdenhed med hensyn til udbetalinger, rådighedsbegrebet er strammet gevaldigt op, og sommerens ændringer i jobtilbudsloven var det foreløbige højdepunkt i en umenneskelig arbejdsmarkedspolitik.

Oven i de økonomiske forringelser følger så de menneskelige ydmygelser, mistænkeliggørelsen, påstandene om, at der mangler kvalificeret arbejdskraft, påstandene om, at de arbejdsløse alligevel ikke gider bestille noget, når det kommer til stykket, at de ikke gider

flytte derhen, hvor arbejdet er – og mere af samme skuffe.

230.000 arbejdsledige holdes uden for et arbejdsmæssigt fællesskab, et uanstændigt spild af både menneskelige og økonomiske ressourcer. Over en fjerdedel af arbejdsløsheden bæres af de unge, som måske aldrig vil få fodfæste på arbejdsmarkedet eller i samfundslivet. Hvad gør regeringen? Ikke tilstrækkeligt.

Ca. 135.000 kvinder er ledige og presses langsomt, men helt systematisk ud af arbejdsmarkedet over i det sociale system eller helt over i den mandlige forsørgers varetægt. Ligestillingen har lidt et kolossalt nederlag de sidste tre år. Hvad gør regeringen? Glæder sig måske endda lidt i det stille over, at de gode gamle dage, hvor kvinder var derhjemme, kommer tilbage. Men regeringen helmer tilsyneladende ikke i sit ønske om at forringe hverdagen for næsten en kvart million arbejdsledige.

Nye indgreb venter forude: A-kassereform eller dagpengereform, afskaffelse af supplerende dagpenge, måske harmonisering af dagpengesatser m.v. Folketinget må have disse planer på bordet. Regeringen skylder de arbejdsledige at komme ud af busken, og den nye arbejdsminister har muligheden for ved denne debat at løfte sløret for de konkrete planer og give os håb om en positiv vending i arbejdsmarkedspolitikken.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak til fru Jytte Andersen for den pæne modtagelse. Jeg bliver dog nødt til at indlede med en korrektion. Fru Jytte Andersen kan ikke tage det, at der er blevet skiftet minister, som udtryk for, at regeringen mener, at arbejdsmarkedspolitikken ligger i grus. Det er overhovedet ikke tilfældet, så den del af det vil jeg stille og roligt springe over og meget hellere sige ja til, at næværende arbejdsminister har tænkt sig at forsøge at være modtagelig for sund fornuft og for gode ideer, men forbeholder sig retten til selv at vurdere, hvad der er sund fornuft og gode ideer; det er ikke nødvendigvis altid sammenfaldende med socialdemokratiske opfattelser. Men hvis socialdemokratiet vil lægge op til et samarbejde om arbejdsmarkedspolitikken, vil jeg da ger-